

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 22. októbra 2013*

„Žaloba o neplatnosť — Rozhodnutie Rady 2011/853/EÚ — Európsky dohovor o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu — Smernica 98/84/ES — Právny základ — Článok 207 ZFEÚ — Spoločná obchodná politika — Článok 114 ZFEÚ — Vnútorý trh“

Vo veci C-137/12,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 ZFEÚ, podaná 12. marca 2012,

Európska komisia, v zastúpení: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig a D. Stefanov, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporuje:

Európsky parlament, v zastúpení: D. Warin a J. Rodrigues, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastník konania,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: H. Legal, J.-P. Hix a R. Liudvinaviciute-Cordeiro, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Francúzska republika, v zastúpení: G. de Bergues, D. Colas a N. Rouam, splnomocnení zástupcovia,

Holandské kráľovstvo, v zastúpení: C. Wissels, M. Bulterman a M. de Ree, splnomocnené zástupkyne,

Poľská republika, v zastúpení: M. Szpunar a B. Majczyna, splnomocnení zástupcovia,

Švédske kráľovstvo, v zastúpení: A. Falk a C. Stege, splnomocnené zástupkyne,

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: A. Robinson, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci G. Facenna, barrister,

vedľajší účastníci konania,

* Jazyk konania: francúzština.

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda V. Skouris, podpredseda K. Lenaerts (spravodajca), predsedovia komôr A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, E. Juhász, A. Borg Barthet, C.G. Fernlund a J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia A. Rosas, G. Arestis, A. Arabadžiev, C. Toader, E. Jarašiūnas a C. Vajda,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 30. apríla 2013,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 27. júna 2013,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou Európska komisia navrhuje zrušiť rozhodnutie Rady 2011/853/EÚ z 29. novembra 2011 o podpise Európskeho dohovoru o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu v mene Európskej únie (Ú. v. EÚ L 336, s. 1, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

Právny rámec

Smernica 98/84/ES

- 2 Európsky parlament a Rada Európskej únie prijali 20. novembra 1998 smernicu 98/84/ES o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu (Ú. v. ES L 320, s. 54; Mim. vyd. 06/003, s. 147).
- 3 Podľa článku 1 smernice 98/84 nazvaného „Rozsah pôsobnosti“ je cieľom tejto smernice aproximácia právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa opatrení proti nezákonným zariadeniam, ktoré poskytujú neoprávnený prístup k chráneným službám.
- 4 Článok 2 uvedenej smernice nazvaný „Definície“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

- a) *chránená služba* znamená ktorúkoľvek z týchto služieb, ak je poskytovaná za odplatu a na základe podmieneného prístupu:
  - televízne vysielanie, ako je vymedzené v článku 1 písm. a) smernice [Rady] 89/552/EHS [z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, s. 23; Mim. vyd. 06/001, s. 224)],
  - rozhlasové vysielanie, teda každý prenos rozhlasových programov určených pre prijímanie verejnosťou, káblovým rozvodom alebo vysielateľom vrátane satelitu,

— služby informačnej spoločnosti v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 98/34/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. júna 1998, ktorou sa ustanovuje postup pre poskytovanie informácií v oblasti technických noriem a iných predpisov a pravidiel o službách informačnej spoločnosti [(Ú. v. ES L 204, s. 37; Mim. vyd. 13/023, s. 337)]

alebo poskytovanie podmieneného prístupu k uvedeným službám, ktoré sa samotné považuje za službu;

- b) *podmienený prístup* znamená každé technické opatrenie a/alebo úpravu, ktorými je prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme podmienený individuálnym povolením;
- c) *zariadenie podmieneného prístupu* znamená každé vybavenie alebo softvér, navrhnuté alebo upravené tak, aby poskytovali prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme;

...

- e) *nezákonné zariadenie* znamená každé vybavenie alebo softvér, navrhnuté alebo upravené tak, aby umožňovali prístup k chránenej službe v zrozumiteľnej forme bez povolenia poskytovateľa služby;

...“

5 Článok 3 tej istej smernice nazvaný „Zásady vnútorného trhu“ v odseku 1 stanovuje:

„Každý členský štát prijme opatrenia potrebné na zákaz činností, uvedených v článku 4, na jeho území a určí sankcie a opravné prostriedky stanovené v článku 5.“

6 Článok 4 smernice 98/84 týkajúci sa nezákonných činností stanovuje:

„Členské štáty na svojom území zakážu všetky tieto činnosti:

- a) výrobu, dovoz, distribúciu, predaj, prenájom alebo vlastníctvo nezákonných zariadení na komerčné účely;
- b) inštaláciu, údržbu alebo výmenu nezákonného zariadenia na komerčné účely;
- c) použitie obchodnej komunikácie na propagáciu nezákonných zariadení.“

7 Podľa článku 5 uvedenej smernice nazvaného „Sankcie a opravné prostriedky“:

„1. Sankcie musia byť účinné, varujúce a úmerné potenciálnemu vplyvu protizákonnej činnosti.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia chránených služieb, ktorých záujmy boli ovplyvnené protizákonnou činnosťou uvedenou v článku 4, vykonávanou na ich území, mali prístup k primeraným opravným prostriedkom vrátane podania žaloby o odškodné a získanie súdneho príkazu alebo iného preventívneho opatrenia a prípadne žiadosti o odstránenie nezákonných zariadení z obchodných kanálov.“

Európsky dohovor o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu

8 Roku 1999 začala Rada Európy pripravovať znenie dohovoru o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu. Dňa 16. júla 1999 Rada Európskej únie oprávnila Komisiu k tomu, aby sa v mene Európskeho spoločenstva zúčastnila na

rokovaníach o tomto dohovore. Usmernenia pre rokovania, ktoré Rada prijala v ten istý deň, stanovovali, že Komisia bude rokovať s cieľom zabezpečiť, aby tento dohovor bol zlučiteľný so smernicou 98/84, a to osobitne v oblasti sankcií.

- 9 Európsky dohovor o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu (Ú. v. EÚ L 336, 2011, s. 2, ďalej len „dohovor“) bol prijatý Radou Európy 24. januára 2001 a nadobudol platnosť 1. júla 2003.
- 10 Dôvodová správa k dohovoru obsahuje v bodoch 10, 11 a 13 tieto informácie:

„10. Mimo územia Únie sa legislatívny prístup k problematike nezákonného príjmu šifrovaných služieb v jednotlivých krajinách líši: v niektorých krajinách už platia právne predpisy, ktoré sú osobitne určené proti tomuto nezákonnému príjmu šifrovaných služieb. V iných krajinách sú právne predpisy neúplné a chránia len niektoré služby (a to vysielacie služby) alebo sankcionujú len niektoré činnosti a napokon v ďalších krajinách neexistuje nijaká právna ochrana proti pirátstvu v súvislosti so službami založenými na podmienenom prístupe.

11. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy a s cieľom zabezpečiť v celej Európe rovnakú minimálnu úroveň ochrany služieb založených na podmienenom prístupe sa rozhodlo, že je žiaduce, aby Rada v súvislosti s touto problematikou vypracovala právne záväzný nástroj. Navyše dohovor o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu na širšej európskej úrovni by užitočným spôsobom doplnil [smernicu 98/84].

...

Preambula

13. Preambula v stručnosti uvádza hlavné dôvody, ktoré viedli členské štáty Rady Európy k vypracovaniu dohovoru týkajúceho sa tejto problematiky.... Zdôrazňuje, že poskytovatelia služieb rozhlasového a televízneho vysielania a služieb informačnej spoločnosti, založených na podmienenom prístupe, ktoré sú poskytované za odmenu, sú ohrození existenciou paralelného ‚priemyselného odvetvia‘, ktoré vyrába, predáva a distribuuje zariadenia umožňujúce nezákonný prístup k týmto službám a zdôrazňuje tak potrebu, aby sa v Európe na účely ochrany týchto služieb uskutočnila spoločná politika. Zdôrazňuje tiež užitočnosť trestných a správnych sankcií proti nezákonným činnostiam, a to osobitne na preventívne účely.“

- 11 V oddiele I dohovoru, venovanom všeobecným ustanoveniam, sa v článku 1 nazvanom „Predmet a účel“ uvádza:

„Tento dohovor sa vzťahuje na služby informačnej spoločnosti a vysielacie služby, ktoré sú poskytované za odplatu a ktoré sú založené na podmienenom prístupe alebo pozostávajú z podmieneného prístupu. Účelom tohto dohovoru je ustanoviť za protizákonný určitý počet činností vykonávaných na území strán dohovoru, ktoré umožňujú nepovolený prístup k chráneným službám, a zblížiť právne predpisy strán dohovoru v tejto oblasti.“

- 12 V tom istom oddiele článok 2 dohovoru nazvaný „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tohto dohovoru:

a) ‚chránená služba‘ znamená ktorúkoľvek z týchto služieb, ak je poskytovaná za odplatu a na základe podmieneného prístupu:

- služby televíznych programov v zmysle článku 2 Európskeho dohovoru o cezhraničnej televízii v znení zmien a doplnení,

- služby rozhlasového vysielania, teda rozhlasové programy určené pre verejnosť, s bezdrôtovým alebo drôtovým prenosom, vrátane satelitu,
- služby informačnej spoločnosti, pod ktorými sa rozumejú služby poskytované elektronickou cestou, na diaľku a na individuálnu žiadosť príjemcu služieb,

alebo poskytovanie podmieneného prístupu k vyššie uvedeným službám považované za samostatnú službu;

- b) ‚podmienený prístup‘ znamená každé technické opatrenie a/alebo zariadenie, ktoré umožňujú prístup v zrozumiteľnej forme k jednej zo služieb uvedených v písmene a) tohto článku na základe predchádzajúceho individuálneho povolenia;
- c) ‚zariadenie podmieneného prístupu‘ znamená každé vybavenie, softvér a/alebo zariadenie, navrhnuté alebo upravené tak, aby umožňovali prístup v zrozumiteľnej forme k jednej zo služieb uvedených v písmene a) tohto článku;
- d) ‚nezákonné zariadenie‘ znamená každé vybavenie, softvér a/alebo zariadenie, navrhnuté alebo upravené tak, aby umožňovali prístup v zrozumiteľnej forme k jednej zo služieb uvedených v písmene a) tohto článku bez povolenia poskytovateľa služby.“

13 V oddiele II dohovoru nazvanom „Protizákonné činnosti“ článok 4 tohto dohovoru nazvaný „Porušenia“ stanovuje:

„Za protizákonné sa považuje vykonávanie nasledujúcich činností na území strany dohovoru:

- a) výroba alebo produkcia nezákonných zariadení na obchodné účely;
- b) dovoz nezákonných zariadení na obchodné účely;
- c) distribúcia nezákonných zariadení na obchodné účely;
- d) predaj alebo prenájom nezákonných zariadení na obchodné účely;
- e) vlastníctvo nezákonných zariadení na obchodné účely;
- f) inštalácia, údržba alebo výmena nezákonných zariadení na obchodné účely;
- g) obchodná propagácia, marketing alebo reklama nezákonných zariadení.

Každá strana dohovoru môže kedykoľvek oznámiť vo vyhlásení adresovanom generálnemu tajomníkovi Rady Európy, že za protizákonné ustanoví aj iné činnosti ako tie, ktoré sú uvedené v prvom odseku tohto článku.“

14 Oddiel III dohovoru nazvaný „Sankcie a opravné prostriedky“ obsahuje články 5 až 7.

15 Podľa článku 5 dohovoru nazvaného „Sankcie za protizákonné činnosti“:

„Strany dohovoru prijímú opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby protizákonné činnosti uvedené v článku 4 podliehali trestným, správny alebo iným sankciám. Tieto opatrenia sú účinné, odradzujúce a úmerné potenciálnemu vplyvu protizákonnej činnosti.“

16 Článok 6 dohovoru pod názvom „Konfiškácia“ znie:

„Strany dohovoru prijímú náležité opatrenia, ktoré by mohli byť nevyhnutné na zadržanie a konfiškáciu nezákonných zariadení alebo propagačného, marketingového alebo reklamného materiálu použitého na páchanie zločinu, ako aj konfiškáciu všetkých príjmov a finančných ziskov vyplývajúcich z protizákonnej činnosti.“

17 Článok 7 dohovoru nazvaný „Občianskoprávne konania“ uvádza:

„Strany dohovoru prijímú opatrenia nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby poskytovatelia chránených služieb, ktorých záujmy sú poškodzované protizákonnou činnosťou uvedenou v článku 4, mali prístup k primeraným opravným prostriedkom a aby mohli predovšetkým podať žaloby o odškodné a dosiahnuť súdny zákaz/príkaz alebo iné preventívne opatrenie, a prípadne požiadať o odstránenie nezákonných zariadení z obchodných kanálov.“

18 Článok 8 dohovoru nazvaný „Medzinárodná spolupráca“ stanovuje:

„Strany dohovoru sa zaväzujú, že si budú navzájom poskytovať pomoc pri vykonávaní tohto dohovoru. Strany dohovoru si v súlade s ustanoveniami príslušných medzinárodných nástrojov o medzinárodnej spolupráci v trestnej alebo správnej oblasti a v súlade so svojimi vnútroštátnymi právnymi predpismi navzájom poskytnú čo najširšie opatrenia spolupráce pri vyšetrovaniach a súdnych konaniach v súvislosti s trestnými alebo správnymi porušeniami ustanovenými v súlade s týmto dohovorom.“

19 Článok 11 dohovoru nazvaný „Vzťah k iným dohovorom alebo dohodám“ vo svojom odseku 4 stanovuje:

„Strany dohovoru, ktoré sú členskými štátmi Európskeho spoločenstva, uplatňujú vo vzájomných vzťahoch pravidlá Spoločenstva, takže pravidlá vyplývajúce z tohto dohovoru uplatňujú iba vtedy, keď konkrétnu záležitosť neupravuje žiadne pravidlo Spoločenstva.“

20 Zmluvnými stranami tohto dohovoru je sedem členských štátov Európskej únie, a to Bulharská republika, Francúzska republika, Chorvátska republika, Cyperská republika, Holandské kráľovstvo, Rumunsko a Fínska republika.

Okolnosti predchádzajúce sporu

Druhá správa k smernici 98/84

21 Dňa 30. septembra 2008 Komisia prijala svoju druhú správu o implementácii smernice 98/84 [KOM(2008) 593 v konečnom znení, ďalej len „druhá správa k smernici 98/84“].

22 Druhá správa k smernici 98/84 obsahuje tieto informácie:

““““

2.4. Medzinárodný rozmer

Jednotlivými rozšíreniami Európskej únie sa z geografického hľadiska pozmenil výskyt pirátstva, ktoré bolo predtým aktívne v niektorých štátoch východnej Európy. Tieto štáty sú teraz členmi EÚ a transpozíciou príslušnej smernice sa zabezpečuje potláčanie pirátstva.

Kandidátske krajiny na prístupenie..., krajiny rokujúce o prístupení..., potenciálne kandidátske krajiny... okrem toho všetky približujú ich právne predpisy na základe *acquis communautaire*. ...

Mimo rozšírenia Európskej únie sa [smernica 98/84] začlenila rozhodnutím zmiešaného výboru Európskeho hospodárskeho priestoru č. 17/2001 z 28. februára 2001 do dohody o EHP... .

Ďalej už činnosť Komisie naráža na obmedzenia. [Dohovorom] sa však zavádza podobná ochrana ako tá obsiahnutá v [smernici 98/84] a dohovor by mal byť ratifikovaný 47 členskými štátmi Rady Európy, ako aj Bieloruskom a Svätou stolicou.

Doteraz ho podpísalo 11 štátov... a 8 ho ratifikovalo. Ratifikácia dohovoru sa v Európskom spoločenstve začala. Týmto aktom by sa mohol dodať impulz ratifikácii dohovoru ostatnými štátmi a rozšíriť tak ochranu dotknutých poskytovateľov služieb za územie Európskej únie.

...

4.2.4. Ratifikácia [dohovoru]

...dohovor poskytuje medzinárodnému rozšíreniu ochrany služieb pozostávajúcich z podmieneného prístupu značné možnosti mimo územia Európskej únie. Ratifikáciou dohovoru Európskym spoločenstvom by sa umožnilo obnovenie medzinárodného konania v rámci 47 členov Rady Európy.

Komisia preto Rade v blízkej budúcnosti navrhne, aby dohovor v mene Európskeho spoločenstva ratifikovala.“

Návrh rozhodnutia Rady

23 Dňa 15. decembra 2010 Komisia oznámila Rade najmä návrh rozhodnutia Rady založeného na článku 207 ods. 4 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 5 ZFEÚ o podpise Európskeho dohovoru o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu [KOM(2010) 753 v konečnom znení, ďalej len „návrh rozhodnutia“].

24 Podľa dôvodovej správy k tomuto návrhu rozhodnutia:

““““

9. Ukázalo sa, že rozšírená a účinná ochrana služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu je zvlášť potrebná. Mnohé európske štáty, ktoré nie sú členmi Európskej únie, môžu predstavovať ideálne miesto na vývoj a šírenie pirátskych zariadení slúžiacich na sprístupňovanie služieb založených na podmienenom prístupe, pokiaľ ich právne systémy neukladajú sankcie za túto veľmi špecifickú pirátsku činnosť. Preto bolo nutné rozšíriť ustanovenia [smernice 98/84] a vytvoriť spoločný a účinný rámec na ochranu týchto služieb na celoeurópskej úrovni.

...

14. Medzi oboma zneniami sa vyskytuje iba niekoľko minimálnych rozdielov. V dohovore sa napríklad neodsudzuje iba výroba nezákonných zariadení, ale aj ich produkcia. Rovnako aj sankcie za činnosti, ktoré sú definované ako protizákonné, sú v dohovore vymedzené jasnejšie, pretože v dohovore sa ustanovuje, že majú trestný, správny alebo iný charakter. Avšak podobne ako v [smernici 98/84] musia byť sankcie úmerné, odradzujúce a účinné. Tieto odchýlky v znení dohovoru... jednoducho v ničom nemenia ani obsah, ani pôsobnosť [smernice 98/84].

...

16. V druhej hodnotiacej správe [k smernici 98/84] Komisia uviedla, že podpis dohovoru Európskou úniou by mal stimulovať viac členských štátov Rady Európy k ratifikácii dohovoru, a umožniť tak, aby sa právna ochrana služieb založených na podmienenom prístupe rozšírila aj za hranice [Únie].

...“

Napadnuté rozhodnutie

25 Právnym základom napadnutého rozhodnutia je okrem článku 218 ods. 5 ZFEÚ článok 114 ZFEÚ, a nie ako navrhovala Komisia článok 207 ods. 4 ZFEÚ.

26 Podľa odôvodnení 3 a 5 uvedeného rozhodnutia:

„(3) V dohovore sa zavádza normatívny rámec, ktorý je takmer identický s normatívnym rámcom stanoveným v [smernici 98/84].

...

(5) Podpísanie dohovoru by prispelo k rozšíreniu uplatňovania ustanovení podobných ustanoveniam [smernice 98/84] mimo hraníc Únie a k zavedeniu právnych predpisov v oblasti služieb založených na podmienenom prístupe, ktoré by platili na celom európskom kontinente.“

27 Na rozdiel od návrhu rozhodnutia, napadnuté rozhodnutie obsahuje odôvodnenie 6, ktoré znie:

„Únia prijatím [smernice 98/84] uplatnila svoju vnútornú právomoc v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje dohovor, s výnimkou jeho článkov 6 a 8, pokiaľ sa článok 8 týka opatrení podľa článku 6. Dohovor by preto mala podpísať tak Únia, ako aj jej členské štáty.“

28 Článok 1 napadnutého rozhodnutia stanovuje:

„Týmto sa v mene Únie schvaľuje podpis dohovoru... s výhradou uzavretia [tohto – *neoficiálny preklad*] dohovoru.

Text dohovoru je pripojený k tomuto rozhodnutiu.“

29 Podľa článku 2 toho istého rozhodnutia:

„Týmto sa predseda Rady poveruje určiť osobu(-y) splnomocnenú(-é) podpísať dohovor v mene Únie.“

30 Podľa svojho článku 3 uvedené rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

31 Z dôvodu rozdielov medzi návrhom napadnutého rozhodnutia a napadnutým rozhodnutím, ktoré sú uvedené v bodoch 25 a 27 tohto rozsudku, si Komisia vyhradila zaujať stanovisko prostredníctvom vyhlásenia pripojeného k zápisnici zo zasadnutia Rady, na ktorom bolo toto rozhodnutie prijaté.

Návrhy účastníkov konania a konanie pred Súdny dvorom

32 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnuté rozhodnutie a zaviazal Radu na náhradu trov konania.

- 33 Rada navrhuje zamietnuť žalobu ako nedôvodnú a zaviazať Komisiu na náhradu trov konania.
- 34 Uznesením predsedu Súdneho dvora zo 6. augusta 2012 bol Francúzskej republike, Holandskému kráľovstvu, Poľskej republike, Švédskemu kráľovstvu a Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska povolený vstup do konania ako vedľajším účastníkom konania na podporu návrhov Rady, zatiaľ čo Parlamentu bol povolený vstup do konania ako vedľajšiemu účastníkovi konania na podporu návrhov Komisie.

O žalobe

- 35 Komisia uvádza na podporu svojej žaloby dva žalobné dôvody. Vo svojom prvom žalobnom dôvode tvrdí, že voľba právneho základu na prijatie napadnutého rozhodnutia je nesprávna. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení výlučnej vonkajšej právomoci Únie stanovenej v článku 2 ods. 1 ZFEÚ a v článku 3 ZFEÚ.

Argumentácia účastníkov konania

- 36 V rámci svojho prvého žalobného dôvodu Komisia, ktorú podporuje Parlament, tvrdí, že napadnuté rozhodnutie spadá do oblasti spoločnej obchodnej politiky, a malo sa teda prijať na základe článku 207 ods. 4 ZFEÚ.
- 37 V prvom rade dohovor smeruje z pohľadu Únie hlavne k tomu, aby sa, na trhoch zmluvných strán, ktoré nie sú členmi Únie, zabezpečila primeraná ochrana dotknutých služieb s cieľom uľahčovať a podporovať na týchto trhoch poskytovanie týchto služieb poskytovateľmi z Únie za udržateľných hospodárskych podmienok.
- 38 V tejto súvislosti nie sú aproximácia právnych predpisov uvedená v článku 1 druhej vete dohovoru ani zákaz činností uvedených v článku 4 tohto dohovoru sami osebe cieľmi, ale prostriedkami na dosiahnutie cieľov sledovaných týmto dohovorom.
- 39 Navyše skutočnosť, že konečným cieľom niektorých opatrení stanovených v dohovore, akým je zákaz vývozu nezákonných zariadení a služieb, ktoré s nimi súvisia, do Únie, je chrániť vnútorný trh a poskytovateľov služieb usadených v Únii, nie je v rozpore so zaradením dohovoru pod spoločnú obchodnú politiku.
- 40 Podľa Komisie článok 11 ods. 4 dohovoru potvrdzuje, že hlavným cieľom, ktorý zmluvné strany sledujú, nie je zlepšenie fungovania vnútorného trhu Únie, ale podpora a uľahčenie obchodu medzi týmito stranami.
- 41 Pokiaľ ide o články 6 a 8 dohovoru, majú akcesorický dosah a neodôvodňujú tak použitie článku 114 ZFEÚ ako právneho základu napadnutého rozhodnutia.
- 42 V druhom rade sa dohovor týka hlavne poskytovania služieb založených na podmienenom prístupe medzi Úniou a ostatnými európskymi štátmi. Jeho cieľom je doplniť smernicu 98/84 tak, aby sa ochrana proti prípadom pirátstva, ktorú táto smernica zaviedla, rozšírila na územia týchto ďalších štátov.
- 43 V treťom rade má dohovor priamy a okamžitý účinok na schopnosť poskytovateľov poskytovať služby založené na podmienenom prístupe, ako aj na obchodovanie s nezákonnými zariadeniami a službami, ktoré s týmito zariadeniami súvisia. Je priamo zameraný na to, aby sa odstránili prekážky obchodu s chránenými službami tým, že sa zakážu akékoľvek obchodné činnosti, ktoré umožňujú počítačové

pirátstvo. Priamo a okamžite tak prispieva k uľahčeniu a k podpore poskytovania chránených služieb medzi Úniou a ostatnými európskymi štátmi, v ktorých sa v súčasnosti neuplatňuje nijaká primeraná ochrana.

- 44 Rada, ktorú podporuje Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Poľská republika, Švédske kráľovstvo a Spojené kráľovstvo, tvrdí, že vhodným právnym základom napadnutého rozhodnutia je článok 114 ZFEÚ.
- 45 Títo účastníci sporu v prvom rade tvrdia, že dohovor má za cieľ aproximovať právne predpisy zmluvných strán tohto dohovoru, medzi ktoré patria aj právne predpisy členských štátov, aby sa mohlo účinnejšie bojovať proti nezákonnému prístupu k dotknutým službám, ktorý ohrozuje ekonomickú životaschopnosť poskytovateľov týchto služieb a teda rozmanité programy a služby ponúkané verejnosti, tým, že sa uloží povinnosť prijať spoločné definície nezákonných činností a stanoví spoločný systém sankcií a opravných prostriedkov.
- 46 Hlavným cieľom dohovoru je rovnako ako v prípade cieľa smernice 98/84, ktorú tento dohovor dopĺňa, odstrániť prekážky obchodu s dotknutými službami, ktoré vyplývajú z rozdielov medzi vnútroštátnymi právnymi úpravami alebo im predchádzať, aby sa tak chránilo správne fungovanie trhov a zlepšilo fungovanie vnútorného trhu. Presnejšie dohovor smeruje k odstráneniu rizika, že tretie štáty sa použijú ako základňa na vývoz nezákonných zariadení alebo poskytovanie služieb, ktoré s týmito zariadeniami súvisia, do Únie, čo by ohrozilo fungovanie vnútorného trhu a potrebný účinok ochrany, ktorá je na tomto trhu zavedená samotnou smernicou.
- 47 V tejto súvislosti nepredstavujú aproximácia právnych predpisov zmluvných strán, ani zákaz činností vymenovaných v článku 4 dohovoru iba prostriedky alebo metódy na dosiahnutie cieľov tohto dohovoru, ale samotné ciele sledované týmto dohovorom.
- 48 Francúzska republika rovnako zdôrazňuje, že na rozdiel od smernice 98/84 dohovor obsahuje v článkoch 6 a 8 ustanovenia týkajúce sa opatrení spočívajúcich v zaistení a v konfiškácii, ako aj opatrenia týkajúce sa medzinárodnej spolupráce. Poľská republika a Švédske kráľovstvo tvrdia, že Únia nemá v nijakom prípade na základe článku 207 ZFEÚ právomoc uzatvoriť medzinárodnú dohodu, ktorá sa týka opatrení spočívajúcich v zaistení alebo v konfiškácii, ktoré majú trestnoprávnu povahu.
- 49 Rada, ktorú podporuje Francúzska republika a Spojené kráľovstvo, v druhom rade tvrdí, že okolnosť, že dohovor sa vzťahuje aj na poskytovanie služieb založených na podmienenom prístupe medzi Úniou a tretími štátmi, v nijakom prípade neznamená, že sa skôr uplatní na tieto služby než na služby poskytované v rámci Únie.
- 50 Tie isté osoby zúčastnené na konaní, ako aj Holandské kráľovstvo a Švédske kráľovstvo, v treťom rade tvrdia, že účinky, ktoré by dohovor mohol prípadne mať na obchod so službami medzi Úniou a ostatnými zmluvnými stranami, sú len nepriame a druhoradé.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 51 Na úvod treba uviesť, že účastníci sporu sa zhodujú, že napadnuté rozhodnutie je správne založené na článku 218 ods. 5 ZFEÚ. Naopak sa nezhodujú v tom, či na prijatie tohto rozhodnutia je vhodný iný právny základ.
- 52 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora musí voľba právneho základu aktu Únie vychádzať z objektívnych skutočností, ktoré môžu byť predmetom súdneho preskúmania, medzi ktoré patrí cieľ a obsah tohto aktu (rozsudky z 8. septembra 2009, Komisia/Parlament a Rada, C-411/06, Zb. s. I-7585, bod 45 a citovaná judikatúra, ako aj z 19. júla 2012, Parlament/Rada, C-130/10, bod 42 a citovaná judikatúra).

- 53 Ak preskúmanie dotknutého aktu preukáže, že sleduje dvojaký cieľ alebo že obsahuje dve zložky, a ak jeden z týchto cieľov alebo jednu z týchto zložiek možno označiť za hlavný cieľ alebo hlavnú zložku, zatiaľ čo druhá je iba doplňujúcim cieľom alebo doplňujúcou zložkou, musí byť akt založený na jedinom právnom základe, a to na tom, ktorý si vyžaduje hlavný alebo prevažujúci cieľ alebo zložka (pozri v tomto zmysle rozsudky Komisia/Parlament a Rada, už citovaný, bod 46 a citovanú judikatúru, ako aj zo 6. septembra 2012, Parlament/Rada, C-490/10, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 54 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci cieľom napadnutého rozhodnutia je povoliť podpis dohovoru v mene Únie, treba toto rozhodnutie preskúmať v spojení s týmto dohovorom.
- 55 Komisia, ktorú podporuje Parlament, v podstate tvrdí, že vzhľadom na cieľ a obsah dohovoru spadá napadnuté rozhodnutie predovšetkým do oblasti spoločnej obchodnej politiky a len doplňujúco do oblasti politiky vnútorného trhu. Rada, ako aj členské štáty, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci konania na podporu Rady, naopak tvrdia, že dohovor z dôvodu svojho cieľa, ako aj svojho obsahu, a v dôsledku toho aj napadnuté rozhodnutie, patria predovšetkým do oblasti tejto naposledy uvedenej politiky a len doplňujúco do oblasti spoločnej obchodnej politiky.
- 56 Ako v tomto ohľade vyplýva z článku 207 ods. 1 ZFEÚ a osobitne z jeho druhej vety, podľa ktorej sa spoločná obchodná politika uskutočňuje v rámci „vonkajšej činnosti Únie“, takáto politika sa týka obchodovania s tretími štátmi, a nie obchodovania na vnútornom trhu (rozsudok z 18. júla 2013, Daiichi Sankyo a Sanofi-Aventis Deutschland, C-414/11, bod 50).
- 57 Z ustálenej judikatúry okrem toho vyplýva, že samotná okolnosť, že akt Únie môže mať určité dôsledky na medzinárodný obchod, nepostačuje na prijatie záveru, že tento akt musí byť zaradený do kategórie aktov, ktoré patria do spoločnej obchodnej politiky. Naopak, akt Únie spadá do oblasti tejto politiky, ak sa špecificky týka medzinárodného obchodu tým, že jeho účelom je najmä podporovať, uľahčovať alebo upravovať tieto obchodné vzťahy a má na ne priamy a bezprostredný účinok (pozri najmä rozsudok Daiichi Sankyo a Sanofi-Aventis Deutschland, už citovaný, bod 51 a citovanú judikatúru).
- 58 Z toho vyplýva, že do oblasti spoločnej obchodnej politiky môžu patriť len akty Únie, ktoré majú špecifickú súvislosť s medzinárodným obchodom (pozri v tomto zmysle rozsudok Daiichi Sankyo a Sanofi-Aventis Deutschland, už citovaný, bod 52).
- 59 V prejednávanej veci, ako spresňuje odôvodnenie 3 napadnutého rozhodnutia, dohovor, ktorého podpis v mene Únie je v tomto rozhodnutí povolený, zaviedol takmer totožný právny rámec, aký má smernica 98/84. Túto totožnosť potvrdzuje najmä podobnosť definícií „chránenej služby“, „podmieneneho prístupu“, „zariadenia podmieneneho prístupu“ a „nezákonného zariadenia“, ktoré sú obsiahnuté v článkoch 2 dohovoru a v tejto smernici na jednej strane a podobnosť zoznamu zakázaných „protizákonných činností“ uvedených v článkoch 4 tých istých aktov na druhej strane.
- 60 Podľa bodu 11 dôvodovej správy k dohovoru je jeho cieľom zabezpečiť v celej Európe rovnakú minimálnu úroveň ochrany predmetných služieb a užitočným spôsobom tak doplniť uvedenú smernicu.
- 61 Podľa informácií uvedených v bodoch 10 a 13 uvedenej dôvodovej správy, ako aj v bode 9 dôvodovej správy k návrhu rozhodnutia sa potreba rozšíriť prostredníctvom dohovoru právnu ochranu zavedenú smernicou 98/84 mimo územia Únie dá vysvetliť skutočnosťou, že mnohé európske štáty, ktoré nie sú členmi Európskej únie, môžu prostredníctvom paralelného priemyselného odvetvia predstavovať základne na výrobu, predaj a distribúciu zariadení umožňujúcich nezákonný prístup k službám založeným na podmienenom prístupe, keďže právna ochrana proti týmto prípadom pirátstva v týchto štátoch buď neexistuje, alebo je neúčinná.

- 62 Ako to zdôrazňujú body 2.4 a 4.2.4 druhej správy k smernici 98/84, ako aj bod 16 dôvodovej správy k návrhu rozhodnutia, podpis dohovoru v mene Únie, ktorý chce napadnuté rozhodnutie povoliť, má v tejto súvislosti za cieľ podnietiť členské štáty Rady k Európy k širšej ratifikácii tohto dohovoru.
- 63 Ako sa uvádza v odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia, uvedený podpis tak má prispieť k rozšíreniu uplatňovania ustanovení analogických ustanoveniam smernice 98/84 mimo hraníc Únie a k zavedeniu právnych predpisov v oblasti služieb založených na podmienenom prístupe, ktoré by platili na celom európskom kontinente.
- 64 Zatiaľ čo cieľom uvedenej smernice je zabezpečiť primeranú právnu ochranu dotknutých služieb na úrovni Únie na účely podpory obchodu s týmito službami v rámci vnútorného trhu, napadnuté rozhodnutie tým, že povoľuje podpis dohovoru v mene Únie, smeruje k zavedeniu podobnej ochrany na území európskych štátov, ktoré nie sú členmi Únie, aby sa tak v týchto európskych štátoch podporilo poskytovanie uvedených služieb poskytovateľmi z Únie.
- 65 Takýto cieľ, ktorý sa s ohľadom na odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v spojení s dohovorom javí ako hlavný cieľ tohto rozhodnutia, tak predstavuje špecifickú súvislosť s medzinárodným obchodom týkajúcim sa uvedených služieb, ktorá môže odôvodniť jeho zaradenie do oblasti spoločnej obchodnej politiky (pozri analogicky rozsudok Daiichi Sankyo a Sanofi-Aventis Deutschland, už citovaný, body 58 a 60).
- 66 Predchádzajúcu analýzu nevyvracia argumentácia Rady a členských štátov, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, podľa ktorej cieľ spočívajúci v aproximácii právnych predpisov zmluvných strán, ktorý je uvedený v článku 1 druhej vete dohovoru, preukazuje, že napadnuté rozhodnutie spadá do oblasti politiky vnútorného trhu.
- 67 Z článku 11 ods. 4 dohovoru totiž vyplýva, že členské štáty Únie uplatňujú vo vzájomných vzťahoch pravidlá Únie, takže pravidlá vyplývajúce z tohto dohovoru uplatňujú iba vtedy, keď konkrétnu záležitosť neupravuje žiadne pravidlo Únie. Toto ustanovenie potvrdzuje, že keďže aproximácia právnych predpisov členských štátov v dotknutej oblasti je už v značnom rozsahu uskutočnená smernicou 98/84, hlavný cieľ dohovoru nespočíva v zlepšení fungovania vnútorného trhu, ale v rozšírení právnej ochrany dotknutých služieb mimo územia Únie a v podpore medzinárodného obchodu týkajúceho sa týchto služieb. Aproximácia právnych predpisov zmluvných strán, ktorá je uvedená v článku 1 dohovoru, sa teda javí skôr ako prostriedok na uskutočnenie cieľov dohovoru než ako samotný cieľ tohto dohovoru.
- 68 Pokiaľ ide o argumentáciu Rady a členských štátov, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, podľa ktorej je cieľom dohovoru najmä zakázať dovoz nezákonných zariadení z európskych štátov, ktoré nie sú jej členmi, do Únie, a zabezpečiť tak správne fungovanie vnútorného trhu, treba zdôrazniť, že tento osobitný cieľ, ku ktorému už prispieva zákaz dovozu nezákonných zariadení na obchodné účely z tretích štátov do Únie, vrátane európskych štátov, ktoré nie sú členmi Únie, ktorý je uvedený v článku 4 prvom odseku písm. a) smernice 98/84, nemôže spochybniť existenciu špecifickej spojitosti medzi napadnutým rozhodnutím a spoločnou obchodnou politikou.
- 69 Naproti tomu opatrenie zakazujúce vývoz nezákonných zariadení do Únie smeruje k obrane celkových záujmov Únie a svojou samotnou podstatou spadá do oblasti spoločnej obchodnej politiky (pozri v tomto zmysle stanovisko 1/75 z 11. novembra 1975, Zb. s. 1355, 1364; stanovisko 1/94 z 15. novembra 1994, Zb. s. I-5267, body 55, 63 a 71, ako aj rozsudok z 10. januára 2006, Komisia/Rada, C-94/03, Zb. s. I-1, body 46, 47 a 49).
- 70 Pokiaľ ide o argumentáciu Francúzskej republiky, Poľskej republiky a Švédskeho kráľovstva, podľa ktorej dohovor, na rozdiel od smernice 98/84, vo svojich článkoch 6 a 8 obsahuje ustanovenia týkajúce sa opatrení spočívajúcich v zaistení a v konfiškácii, ako aj opatrenia týkajúce sa medzinárodnej spolupráce medzi zmluvnými stranami, treba uviesť, že cieľom týchto ustanovení je vo všeobecnosti

zabezpečiť účinnosť právnej ochrany služieb založených na podmienenom prístupe na území všetkých uvedených zmluvných strán. V dôsledku toho prispievajú k hlavnému cieľu napadnutého rozhodnutia v spojení s dohovorom, ktorý je vysvetlený v bodoch 62 až 64 tohto rozsudku.

- 71 Účelom uvedených ustanovení je tiež nepochybne zlepšiť podmienky fungovania vnútorného trhu tým, že objasnia definíciu sankcií stanovených v článku 5 uvedenej smernice, ako sa uvádza v bode 14 dôvodovej správy k návrhu rozhodnutia. Ako uviedla generálna advokátka v bodoch 56 a 82 svojich návrhov, tento cieľ však má vo vzťahu k hlavnému cieľu napadnutého rozhodnutia akcesorickú povahu.
- 72 Pokiaľ ide o tvrdenie Poľskej republiky a Švédskeho kráľovstva, ktoré je založené na nezlučiteľnosti právneho základu tvoreného článkom 207 ZFEÚ s údajne trestnoprávnou povahou opatrení spočívajúcich v zaistení a v konfiškácii, ktoré sú stanovené v dohovore, treba bez ohľadu na skutočnosť, že ustanovenia dohovoru o uvedených opatreniach nepredstavujú jeho hlavný cieľ a že články 5 a 6 dohovoru nevyžadujú, aby sankcie a opatrenia, ktoré sú v ňom uvedené, boli výlučne trestnoprávnej povahy, uviesť, že toto tvrdenie nevysvetľuje dôvod, prečo by článok 114 ZFEÚ mal predstavovať v prejednávanej veci vhodný právny základ.
- 73 Napokon na rozdiel od toho, čo tvrdila Rada na pojednávaní, protokol (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, a protokol (č. 22) o postavení Dánska, ktoré sú pripojené k Zmluvám o EÚ a o FEÚ, nemôžu mať nijaký vplyv ani pokiaľ ide o otázku vhodného právneho základu na účely prijatia napadnutého rozhodnutia.
- 74 Je to totiž právny základ aktu – ktorého vhodnosť sa podľa judikatúry pripomenutej v bodoch 52 a 53 tohto rozsudku posudzuje na základe objektívnych skutočností, akými sú jeho hlavný alebo prevažujúci cieľ a obsah, – ktorý určuje prípadne uplatniteľné protokoly, a nie naopak.
- 75 V prejednávanej veci z predchádzajúcej analýzy vyplýva, že vhodným právnym základom je právny základ týkajúci sa spoločnej obchodnej politiky, na ktorú sa protokoly č. 21 a 22 nevzťahujú.
- 76 Zo všetkých predchádzajúcich úvah vyplýva, že napadnuté rozhodnutie sleduje predovšetkým cieľ majúci špecifickú súvislosť so spoločnou obchodnou politikou, ktorý na účely prijatia tohto rozhodnutia vyžaduje použitie právneho základu tvoreného článkom 207 ods. 4 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 5 ZFEÚ a ktorý okrem iného znamená, že podpis dohovoru v mene Únie spadá podľa článku 3 ods. 1 písm. e) ZFEÚ do jej výlučnej právomoci. Zlepšenie podmienok fungovania vnútorného trhu sa naopak javí ako vedľajší cieľ uvedeného rozhodnutia, ktorý neodôvodňuje, že toto rozhodnutie je založené na článku 114 ZFEÚ.
- 77 Vzhľadom na to, že prvý žalobný dôvod je dôvodný, treba preto napadnuté rozhodnutie zrušiť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať druhý žalobný dôvod, ktorý Komisia uviedla na podporu svojej žaloby.

O obmedzení účinkov zrušenia

- 78 V zmysle článku 264 druhého odseku ZFEÚ Súdny dvor môže, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné.
- 79 V prejednávanej veci napadnuté rozhodnutie v súlade so svojím článkom 3 nadobudlo účinnosť ku dňu svojho prijatia, teda 29. novembra 2011.
- 80 Zrušenie napadnutého rozhodnutia bez toho, aby boli zachované jeho účinky, by malo za následok spochybnenie podpisu dohovoru Úniou, ku ktorému došlo 21. decembra 2011, hoci právomoc Únie podpísať uvedený dohovor nebola nikdy spochybnená.

- 81 Úvahy o právnej istote tak odôvodňujú, aby Súdny dvor zachoval účinky tohto rozhodnutia až dovtedy, kým sa v primeranej lehote, ktorá nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov, prijme nové rozhodnutie, ktoré bude založené na vhodných právnych základoch, a to na článku 207 ods. 4 ZFEÚ v spojení s článkom 218 ods. 5 ZFEÚ.

O trovách

- 82 Podľa článku 138 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazat' Radu na náhradu trov konania a Rada nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazat' ju na náhradu trov konania. V súlade s článkom 140 ods. 1 rokovacieho poriadku Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Poľská republika, Švédске kráľovstvo a Spojené kráľovstvo znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Rozhodnutie Rady 2011/853/EÚ z 29. novembra 2011 o podpise Európskeho dohovoru o právnej ochrane služieb založených na podmienenom prístupe alebo pozostávajúcich z podmieneného prístupu v mene Európskej únie, sa zrušuje.**
- 2. Účinky rozhodnutia 2011/853 sú zachované až dovtedy, kým v primeranej lehote, ktorá nesmie byť dlhšia ako šesť mesiacov, nadobudne účinnosť nové rozhodnutie, ktoré bude založené na vhodných právnych základoch.**
- 3. Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**
- 4. Francúzska republika, Holandské kráľovstvo, Poľská republika, Švédске kráľovstvo a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy